Siis läksid meie ja mõke poolised
lauda iftuma. Kerle tuodi
jooja olut jumwa, kahe kõrwaga
kadajatte kaffuega. (Pulmalau
oli fik üle tuba, kefk lauwa
kohal oli fulma kroon, kümne
polid lauwad. Ka on ald üks
kahe aaritsune lühter ripfum
puudi ja feigmõke kohal,
kus fülis kaks küünalt palend.)
Siis joodi olut, ja pere ei tõi
ührajahu kuokat (pagaritka) pallet
lauwale, mida siis jälle
olume pääle jõõdi.
Puust ja puust tühjrigud olid
fel aial jaunas feidus (talwel
(jawel ouwekammaris)

Kui kaogid jõõdud said. siis
laskid (pajad ja pajakaas)
laulama. –

Ei V 12
Ei mahu meelu minusse
Ei puse olut punane
Ei wiisu wihawad wiinad
Ei ja kõa jalajad jaijad
Enne kui jaan neidu nähtjakseni
Neiju nime küsatkseni
Kas on Maije wai Maretta
Kas on Tille wai Pireta
Ube helme Helfekäne
Keedi kaela Kadrikkane. –
V Siis läksid naised puust
jaunast ärä laulama,
teepääl mennes lauliid. –
Siit on mennud jirga jälgi
Läbi jaiu pardi jälgi
Siin on jirka feijattanud